

Dags att öppna ögonen – sambandsstödet till idrotten minskar

Varje år ger Riksidrottsförbundet undersökningsföretaget CMA i uppdrag att titta på kommunernas ekonomiska bidrag till idrottsföreningarna i hela landet. Nu har 2013 års siffror kommit. Och det är en läsning som borde väcka många till eftertanke.

Politikerna har alltid vara noga med att påpeka att alla ska ha möjlighet att idrotta. Samhället vinner på att invånarna har en god hälsa, en positiv fritid, känner glädje och gemenskap i en ideell idrottsförening. För varje krona stat och kommun bidrar med ger svensk idrott mångdubbel tillbaka genom sina ideella insatser. Resultatet borde få många kommunledningar att på allvar fundera på om avsikten verkligen är att slå in på en ny ekonomisk idrottspolitisk väg. En politik som steg för steg, lite mer för varje år, innebär att allt fler föräldrar inte har ekonomisk möjlighet till att låta sina barn idrotta. De märks inte alltid, för många av dem kommer överhuvudtaget aldrig till föreningarna. Eller så slutar de plötsligt och ofta uppger barnet något annat skäl, eftersom de skäms. Men barnen försvinner inte. De finns någonstans och gör något annat. Idrotten måste ta sitt ansvar att se till att hålla kostnaderna nere. Men fler måste ta samma ansvar.

Statens stöd till idrotten har legat still i flera år, vilket innebär att det fortsätter att urholkas. Med samhällets kostnadsökningar betyder det i praktiken att svensk idrott tappat cirka 160 miljoner sedan 2009. Konsekvenserna har bland annat blivit att Riksidrottsförbundets elitstöd till specialidrottsförbunden minskat till hälften. Med framgångarna i Sotji i färskt minne vet vi hur mycket glädje och stolthet medaljer i mästerskap ger – men då måste vi kunna satsa så vi får förutsättningar att vinna medaljer, även i framtiden. Riksidrottsförbundet har också gjort kraftfulla neddragningar på det centrala kansliet

och minskat personalen, och på så sätt skyddat stödet till föreningarna.

Men vi kan inte skydda föreningarna mot de senaste årens kommunala idrottspolitik. I årets undersökning bad vi CMA räkna lite noggrannare på hur kommunernas föreningsstöd till idrotten utvecklats de senaste åren, också i förhållande till kostnads- och befolkningsutveckling. Det finns fortfarande många kommuner med en stark idrottspolitik, som ser idrottens betydelse för hela kommunen. Men även om vi ser stora skillnader mellan olika kommuner, är trenden tyvärr tydlig och mycket oroväckande. Sedan 2008 har stödet stadigt minskat med sammantaget cirka 120 miljoner.

Snart är det både riksdagsval och kommunalval. Riksidrottsförbundet kommer att diskutera de här frågorna under lång tid med riksdagspartierna och kommer fortsätta samtalen, bland annat i Almedalen. Och våra 21 distriktsidrottsförbund gör det samma i sina kommuner. Men det räcker inte. Hela idrottsrörelsen måste säga ifrån, att ta tillfället i akt att berätta för politiker och allmänhet vad det minskade stödet betyder för den dagliga verksamheten och allas möjlighet att vara med. Fråga politikerna som vill bli valda i höst, vilket stöd de vill ge idrottsföreningarna under den kommande mandatperioden? Menar de verkligen allvar med sina ord om idrottens betydelse i samhället och att alla som vill ska ha möjlighet att vara med i föreningsdriven idrottsverksamhet?

KARIN MATTSSON WEIJBER
ORDFÖRANDE FÖR RF
KARIN.MATTSSON@RF.SE